

Šepkanie

Časopis študentov Strednej odbornej školy v Trebišove, Číslo: 1/2010-2011, Ročník: V.



Predstavujeme nové tváre v učiteľskom zbore

PaedDr. Andrea Bérešová

1. Kedy a prečo ste sa rozhodli byť učiteľkou?

Ťažká otázka, pretože mojím snom nebolo stať sa pani učiteľkou. Študovala som na textilnej priemyslovke v Ružomberku a chcela som ďalej pokračovať v štúdiu textilného výtvarníctva. V tom období, keď som skončila strednú školu, sme tvorili federáciu s Českou republikou.



V Československej federatívnej republike bola jediná vysoká textilná škola v Liberci, kde ma aj prijali, žiaľ na iný odbor, a tak som sa rozhodla pre inú vysokú školu. Počas štúdia na strednej škole som v treťom a štvrtom ročníku navštevovala základnú umeleckú školu – výtvarný odbor. Takže som to skúsila s výtvarnou na vysokých pedagogických školách. Keďže ma zobrali do Nitry a aj do Prešova, tak som sa napokon rozhodla pre Prešov, ktorý sa nachádza v blízkosti môjho bydliska. Štúdium na vysokej škole bolo náročné. Vo štvrtom ročníku sme začali praxovať a počas praxe som si povedala - „Bože, toto mám robiť celý

život?“ Trošku som sa zľakla, ale keď som bola piatačkou, tak jedna z pedagogičiek mi povedala: „Vy ostanete pri školstve.“ Bola som zvedavá na vysvetlenie a ona mi odpovedala: „Lebo som vás videla v triede.“ Takže tu sa vlastne zrodilo povolanie učiteľa, ktoré som nenašla ja, ale ono si našlo mňa.



2. Bavilo Vás štúdium pedagogiky?

Prvý ročník bol pre mňa náročný, pretože ja som na tú školu prišla z textilnej priemyselnej školy. Musela som sa úplne preorientovať na humanitné zameranie, ale neskôr v štvrtom a v piatom ročníku ma to začalo baviť. Dosť to záležalo od pedagógov. Niektoré predmety boli veľmi ťažké napr. všeobecná pedagogika, všeobecná psychológia... ale aj príjemné, ako napríklad didaktika a neskôr aj moja špecializácia (prevencia sociálno-patologických javov) .

3. Na našej škole učíte aj jazyky. Naplňa vás to?

Áno. Musím priznať , že viac ako pedagogika. Pedagogika je exaktná veda. V jazykoch môžete byť viac tvoriví. Počas pôsobenia v Bratislave som neustále narážala na nutnosť ovládania cudzích jazykov. Samozrejme, že ich ovládanie ma lákalo. Neskôr som si uvedomila, že som vlastne kozmopolitným typom človeka. Rada spoznávam cudzie kultúry. Začiatky boli veľmi ťažké. Ja som totiž začínala dvakrát – raz s nemčinou a druhýkrát

s angličtinou. Zo začiatku máte pocit, že žijete vo vákuu, pretože ničomu nerozumiete. Neskôr sa to však začne uvoľňovať a nabehnete na zvuk jazyka a slovíčka. Je to zdĺhavý proces, ale stojí to zato.



4. Angličtina a nemčina sú dosť podobné jazyky. Ktorý z nich máte radšej?

Mám to trošku komplikované. Mám rada nemeckú kultúru, takže nemčinu mám rada kvôli kultúre, ale angličtinu mám rada kvôli jazyku, pretože angličtina je svetovým jazykom a môžete sa s ním dorozumieť s ľuďmi z celého sveta. Nemčinu však rešpektujem, lebo som sa ju dlho učila, ale vyhovuje mi aj nemecká kultúra. Rakúsko je nádherná krajina. Bola som v Rakúsku a tam som si na vlastnej koži skúsila, či som schopná žiť v zahraničí. Čiže Rakúsko mám rada, lebo mám k nemu rešpekt a je tam čisto. Anglicko mám rada preto, lebo je to krajina, ktorá vám dáva slobodu, voľnosť a neobmedzené možnosti a najmä mám rada jazyk, vďaka ktorému som toho veľa zažila.

4. Čo ste robili po vysokej škole?

Keď som skončila vysokú školu v Prešove, našla som si miesto v Bratislave na pedagogickej a sociálnej akadémii, kde som pôsobila tri roky. Učila som tam prevažne výtvarnú výchovu,

ale aj iné predmety. Mala som tam staršiu kolegyňu - výtvarníčku, ktorá ma vtiahla do tajov vyučovania výtvarnej výchovy, keďže som bola neskúsená „východniarka“. Páčil sa mi ich systém práce, bol tam dobrý kolektív. Po dvoch rokoch som sa rozhodla pre postgraduálne štúdium, ktoré som úspešne dokončila. Po trojročnej pedagogickej praxi som sa rozhodla dať výpoveď. Prečo? Túžila som ovládať cudzie jazyky, a tak som sa rozhodla odísť do Rakúska, kde som žila rok. Neskôr to bolo Anglicko.

5. Páči sa vám na tejto škole?

Je to niečo iné, na čo som bola zvyknutá, niečo nové. Keďže som pár rokov pôsobila v zahraničí, kde som bola sama sebe paňou, udávala som si tempo práce, určovala podmienky, odvykla som si od práce v slovenských podmienkach. Pomaličky si zvykám na to, že mám opäť šéfa, a že pracujem v kolektíve. A či som si zvykla? Na študentov a typ práce okamžite, mám rada svoju prácu. Momentálne však tápam v spolupráci s výtvarníkmi.

6. Aký je prístup učiteľov a študentov k vám?

Nemám žiaden problém s kolegami, sú príjemní, priateľskí, až by som povedala, že sú tichí. Málo sa pýtajú, ja som skôr tá, ktorá sa pýta a ide do akcie - proste mi tu chýba taká aktivnosť-dravosť. Smerom k študentom - mám ich rada a myslím si, že na nás pedagógov je, aby sme ich zobudili. Sú tu rôzne typy študentov, ale nemám s nimi problém, pretože s nimi rada pracujem.

7. Prezradíte nám niečo vtipné zo školských lavíc?

Ja som vždy bola ten typ študenta, ktorý bol až príliš dospelý na svoj vek. Bola som takmer vždy seriózna, ale mám rada i humor, pretože je korením života. Život síce nie je ľahký, ale treba sa vedieť i uvoľniť a brať ho trošku s nadhľadom.

8. Máte svoje životné motto, ktorým sa riadite?

Hneď mi napadlo jedno: „Live and let live. Ži a nechaj žiť“.

9. Na ktorom mieste, kde ste boli, sa vám najviac páčilo?

Tým miestom je Londýn, aj keď sa tam žije ťažko. Je to veľmi drahé mesto, ale je to mesto neobmedzených možností v oblasti kultúry, umenia, obchodu... Život v zahraničí vám pomôže dospieť po stránke ľudskej i profesionálnej. Čiže odporúčam každému vycestovať, aby našiel sám seba. Je to síce tvrdá škola života, ale poučná. Dalo by sa povedať i šoková terapia!

Zhovárala sa Lucia Jenčuráková, II.P



Páčí/nepáčí

Táto rubrika bude zavedená v každom čísle, preto sa so svojimi názormi na to, čo sa vám páči/nepáči môžete podeliť so mnou. Ponúkam vám hneď niekoľko svojich názorov:

Veľká prestávka

Mnohým sa páči a mnohým zasa nie. Už len kvôli cestovaniu domov, zbytočne presedenom čase v triede a premrhanom čase (ktorý by sa dal využiť na učenie).



Prečo kedysi áno a teraz nie?

Po minulé roky študenti našej školy mali dovolené počas veľkej prestávky vyjsť na dvor, prípadne ísť si kúpiť niečo na jedenie, to všetko počas veľkej prestávky a potom sa opäť vrátiť

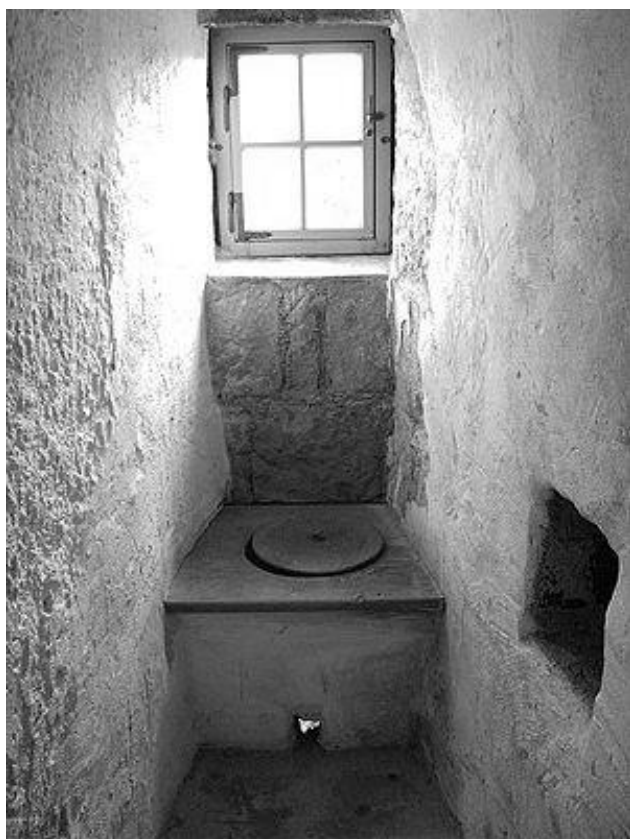
do školy. Možno si poviete, to bola iná doba, iní študenti, ako sú teraz, prečo však my nesmieme a oni smeli? Veď štvrtinu školy tvoria dospelí ľudia, každý je zodpovedný sám za seba a myslím si, že vieme posúdiť, čo je správne a čo nie. Len štipka dôvery by nám stačila!

To má byť bufet?

Dosť ma zarazilo, tak ako aj ostatných, na začiatku školského roka 2009/2010, keď som prišla do bufetu a uvidela tam všetko možné len nie pečivo a potraviny, z ktorých sa dá najesť, ako sú sádkové polievky, Bistro, jogurty, tresky, šaláty a pod. Prečo odrazu taká náhla zmena? Cieľom bolo zvýšiť záujem ľudí o stravovanie v školskej jedálni. Bol to dobrý ťah?

Renovovanie toaliet počas vyučovania ?

Mnohých potešila správa o renovovaní toaliet, ale renovácia narúšala priebeh hodín. Študenti, ktorí boli v blízkosti prác, počas vyučovania častokrát začuli rôzne „vybrané slová“, futbalové výsledky a spev „hodný ocenenia“. Nehovoriac o vŕtaní, búchaní a vykrikovaní. Najviac ma zarazilo to, čo som videla, keď som prechádzala po chodbe. Robotníka, ktorý rezákom rezal dlažbu s cigaretou v ústach. Spokojne si fajčil v priestoroch školy. Správny prístup a pekný vzor do budúcnosti!



Mreže

Slúžia na ochranu pred vykradnutím, ale naskytá sa otázka, prečo takéto mreže nie sú aj v terajšej 2.G? Táto trieda sa nachádza v blízkosti chodníka a to nespomínam úteky.

Najvyšší post?

Veľakrát sa mi nepáči prístup a správanie vrátničky k nám. Večné podozrievanie, zvýšený tón, záujem o to, kde, kto, čo, s kým, ako. Po vysvetlení, kam ideme, na čo to potrebujeme, nasleduje ďalšia otázka.

Vybavenie školy

Predminulý rok škola nakúpila nové počítače, zriadila novú učebňu informatiky.

čo mnohých potešilo, ale stále niečo chýba - kvalitné okná. Študenti, ktorí sedia pri oknách, vedia, o čom píšem. Dôvodom, prečo škola nemá nové okná, je nedostatok financií, ale ak by

boli, veľa by sa ušetrilo. Tento rok môžeme byť spokojní s kúrením v triedach, ale teplo vychádza práve týmito starými oknami. Snáď aj na ne príde rad...

Žiadna školská aktivita?

Ako sme boli oboznámení, pred mnohými rokmi bolo na našej škole oveľa viac zábavy. Konali sa rôzne večierky, plesy, akcie, na ktorých sa stretla celá škola a spoločne sa bavila. Odohrávalo sa to na chodbách našej školy, kde bolo pripravené občerstvenie, dj a tancovalo sa až do rána. Študenti, profesori aj vedenie sa dokonca prezliekalo podľa témy večera ako napr. valentínsky večierok. Samozrejme, že nesmel chýbať dozor, ktorý na všetko dohliadal. Prečo to nezaviesť aj teraz?

Vraj veľké dzivky!

Povedzme si otvorene, koľkým z nás dievčat sa naskytol nie veľmi príjemný pohľad na dievčenských toaletách? Nezabalené hygienické vložky, tampóny len tak voľne pohodené. Na to slúži kôš!

Zdvíha sa vám žalúdok, ak vidíte po stenách krv - máme 21.storočie, vyrábajú sa hygienické vreckovky a toaletné papiere. Nehovoriac o ocikaných doskách. Toto robíte aj doma?



v Michalovciach...

Fajčiarska miestnosť

Mnohí študenti by boli nadšení z takejto miestnosti a potešilo by to aj nefajčiarov. Fajčiari by sa nemuseli niekam zašávať, ale mali by na to vyhradenú miestnosť. Povedzme s určitým limitom, aby ju nenavštevovali počas každej prestávky. Práve takáto miestnosť je zavedená na mnohých stredných školách ako napr. Súkromná hotelová akadémia v Michalovciach, Združená stredná škola hotelových služieb, obchodu

Dominika Sakal-Šegová, IV.G

Ja a moja škola

Ďalší kritický pohľad!

Čo pre mňa znamená škola? Pre väčšinu mojich spolužiakov neznamená veľa, iba povinné sedenie v škole s cieľom získať maturitu. Pre mňa škola znamená miesto, kde trávim väčšinu svojho času a dáva mi to, čo mi nikdy nikto nemôže vziať – vedomosti.

Je pravda, že žiadna škola nie je ideálna. Moja škola tiež nie je výnimkou a ideálny nie je predovšetkým systém vedenia školy. Aký zmysel má povinné platenie ZRPŠ, keď škola za každého žiaka dostáva peniaze od štátu? Cena desať eur je zanedbateľná čiastka, ale podľa mňa nezmyselná.

Začiatkom každého školského roka nás učitelia oboznámia a teda aj prekvapia s novými pravidlami a opatreniami. Začiatkom predminulého školského roka prišlo vedenie našej školy s opatrením, ktoré žiada, aby každý žiak mal povinne ako prezuvky iba šľapky a nie tenisky. Čo je na tom zlé? Určite nič, keby naše vedenie školy vykurovalo priestory školy tak, ako má. Keďže je v triedach, na chodbách a na toaletách zima, žiaci mrznú, a preto sa radšej neprezúvajú a tým logicky porušujú školský poriadok. Sú teda na vine žiaci? Nie! Vedenie školy si očividne neuvedomuje, že učenie sa v podchladených triedach je veľmi obtiažne. Žiaci sa nedokážu sústrediť a majú horšie známky. Učitelia sa potom na naše výsledky sťažujú. Sú v tomto prípade na vine žiaci? Hovorím za všetkých, teda aj za seba, že určite nie!

Hoci mi škola dáva veľa, či už sú to vedomosti, nové priateľstvá, skúsenosti, nemôžem zaprieť svoj odpor a sklamanie voči vedeniu mojej školy. Je mysliteľné, aby to takto ďalej pokračovalo? Podľa nemenovaných ľudí „tam hore“ asi áno. A čo môžu urobiť žiaci? Maximálne sa zveriť Bútlavej vrbe, čo má asi taký výsledok, akoby sme na stenu hádzali hrach.

Anxieta

Na čo je nám škola?



Načo je nám škola? To je otázka, ktorú si vo svojom živote položí každý zúfalý študent. Väčšinou na túto otázku nikto nehľadá odpoveď. Možno je to tým, že zdanlivo jednoduchá odpoveď obsahuje mnoho nečakaných záverov.

Odpoveď žiaka po pokazenej písomke, odpovedi alebo nevydarenom vysvedčení je zvyčajne unáhlený záver – škola je zbytočná. S týmto vyjadrením sa však pri triezvom a rozumnom uvažovaní súhlasiť nedá, a tak by bolo dobré nájsť aj argumenty pre opačný pohľad. Škola pre každého znamená niečo iné. Je potrebné si však uvedomiť, že škola nie je len sivá a neesteticky vyzerajúca budova plná prísnych a nekompromisných učiteľov. Pod

pojmom škola sa skrýva mladosť, slzy, smiech a oslobodzujúce zvonenie oznamujúce koniec hodiny. Pre mnohých ľudí je dnes škola samozrejmosťou, základné vzdelanie pre nich nepredstavuje nič výnimočné. Je vôbec možné uveriť tomu, že existujú ľudia, ktorí možnosť študovať pokladajú za skvelý dar súčasnej doby? Často rozmýšľam o tom, aké to bude, keď sa v posledný deň štúdia budem lúčiť s touto školou a s ľuďmi v nej. Bolo by ľahké povedať – ďakujem za vedomosti a potom len odísť. Moje lúčenie s ňou bude celkom iné. V škole som sa naučil, ako sa systematicky učiť, ako znášať prehry, no potom sa opäť postaviť na nohy a tešiť sa z víťazstiev. Naučil som sa tu, akú cenu má priateľstvo a porozumenie. Veď škola mi dala hlavne veľa priateľstiev, na ktoré, dúfam, nikdy nezabudnem. Priateľstvo je jedna z najdôležitejších hodnôt, ak nie najdôležitejšia, škola na to možno nevedomky taktiež myslela. Myslela na nás, a tak nám dopriala výlety a pobyty v prírode, kde sme robili veľa hlúpostí a vylomenín, ktoré nám neskôr učitelia odpustili. A práve na tieto zážitky najradšej spomínam.

Už teraz viem, že škole nepoďakujem len za vedomosti. A aj keď to, čo budem cítiť, sa slovami vyjadriť nedá, určite k tomu pripojím aspoň slová – ďakujem za nových priateľov, za zážitky, spomienky, ďakujem za všetko.

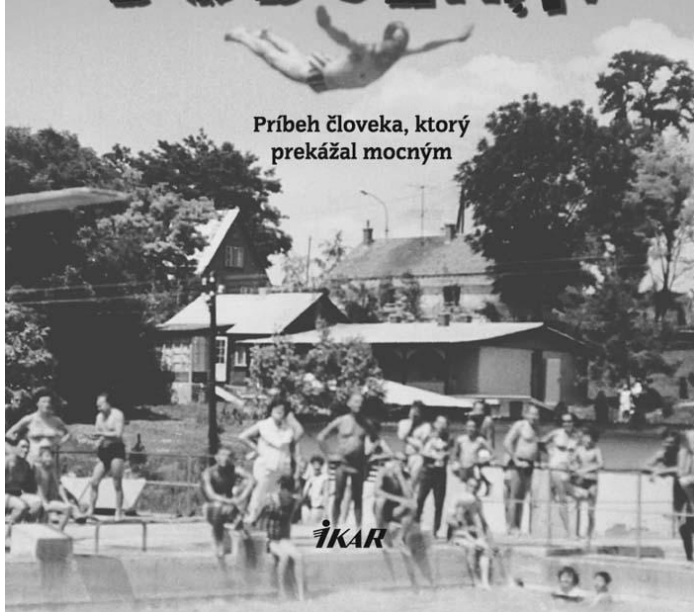
Matúš Štefanko, IV.V

Jozef Banáš? A to je kto?!

Jozef Banáš

ZASTAVTE DUBČEKA!

Príbeh človeka, ktorý
prekážal mocným



tiež politikom.

Na našej besede nám predstavoval svoje knihy ako - Idioti v politike alebo Zóna nadšenia. Ale napriek tomu, že sa mala beseda uberať skôr literárnym smerom, uberala sa úplne opačným. Síce sme sa nedozvedeli veľa o jeho spisovateľskom živote, no ako ste mohli postrehnúť, zážitkov vo svojom živote mal milión.

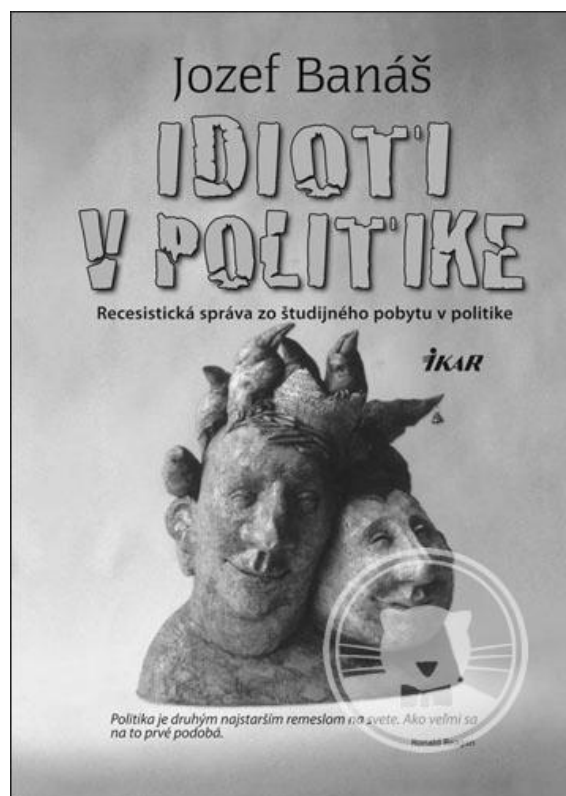
Jozef Banáš sa k písaniu dostal, ako sám povedal, cez inzerát v novinách, keď ho zaujala najmä lákavá výhra - vtedajších 12 000 Sk. Priznal sa, že jeho cieľom bolo získať aspoň tretiu cenu, ktorá mala hodnotu 8 000 Sk, čo bolo pri jeho vtedajšom plate 1 800 Sk doslova zlatá baňa. Nakoniec celú túto súťaž vyhral, a tak sa dostal do vŕd slovenských spisovateľov.

Tiež nám rozprával o svojich zážitkoch, keď bol ešte mladý a hrával volejbal. Spomenul, ako sa na turnaji

V stredu 29. septembra navštívil našu školu spisovateľ Jozef Banáš, aby nám interpretoval svoje diela.

Neviem ako vy, ale ja som vôbec netušil, kto to vôbec je a čo od nás chce. A určite som nebol sám. Jeho meno som si spájal len so slávnou slovenskou moderátorkou Adelou Banášovou, no ako spisovateľa som ho nepoznal. Poďme si teda ozrejmiť, kto to vôbec Jozef Banáš je.

Ing. Jozef Banáš sa narodil 27. septembra 1948 v Bratislave. Je slovenský prozaik, dramatik, diplomat a politik. Vyštudoval vysokú školu ekonomickú, okrem iného bol tiež novinárom, obchodníkom a topmanažérom. Napísal štyri televízne scenáre, tri divadelné komédie, tri knihy, desiatky komentárov, glos a fejtónov. Bol



v Karlových Varoch zoznámil s nemeckým chlapcom Thomasom, s ktorým sa stretol až po neuveriteľných tridsiatich siedmich rokoch prostredníctvom svojich dvoch dcér.

Na záver besedy nám prečítal humorný odsek zo svojej knižky *Idioti v politike*, ktorý napísal z vlastných skúseností, keďže aj sám bol politikom. Lenže ako povedal, nemal na to žalúdok, a tak s politikou skončil.

Neskôr ukázal aj svoje hudobné schopnosti, keď zahral a zaspieval na gitare pesničku, za ktorú bol obdarený potleskom študentov.

Na záver môjho článku by som použil citáciu z jeho knihy *Idioti v politike*:

„Nenadávejte na Dzurindu, Mečiara či Fica, že to zavinili oni. Mohli ste si zvoliť iného. Například mňa.“

Peter Varjassy, III.S

Tla^vč verzus Net

V dnešnej uponáhľanej dobe 21. storočia je už asi zbytočné sa pýtať, či je lepšie niečo si prečítať z tlače alebo si to jednoducho a bez námahy vyhľadať na internete.

Ale prečo ničieť niečo také pekné a s takou dlhou históriou?

História tlače siaha až do roku 1452 objavom kníhtlače Johannom Gutenbergom.

Jeho stroj posunul Európu obrovským skokom dopredu.

Vďaka tomuto stroju sa mohli začať tlačiť učebnice, knihy, noviny, čo prispelo k obrovskému rozvoju škôl, pomohlo k väčšiemu vzdelaniu obyvateľstva a vďaka vzdelaniu išlo popredu všetko od medicíny, matematiky, astronómie až po architektúru, geografiu, ekonómiu, jednoducho všetko!

Mohli sa začať vydávať **noviny a časopisy**, čo prispelo k všeobecnému rozvoju ľudí aj vo vzdialenejších územiach.

Tlačený text sa nachádza všade okolo nás a je neoddeliteľnou súčasťou nášho života. A preto by sme aj my študenti boli veľmi radi, keby bol „náš“ školský časopis aj v tlačenej podobe.

Anketou s takýmito otázkami sme zisťovali záujem žiakov na našej škole o školský časopis:

Viete o tom, že na našej škole existuje školský časopis?

Má byť školský časopis len na stránke školy alebo by sa mal aj tlačiť?

Ak by bola možnosť, kúpili by ste si školský časopis?
Boli by ste ochotný dať zaňho 1€ alebo si myslíte, že je to veľa?

Podarilo sa nám získať zaujímavé zistenia.

25% z opýtaných ani nevedelo, že na našej škole existuje niečo ako školský časopis.
75% by si kúpilo časopis, ak by to bolo možné a ak by cena časopisu bola o niečo nižšia.

50% si myslí že 1 euro je za školský časopis priveľa, cena by podľa nich mala byť nižšia.

86,7 % je za tlačенú verziu školského časopisu.

A práve preto ste si toto číslo mohli stiahnuť a prečítať nielen cez internetovú stránku školy, ale aj zakúpiť a prečítať v klasickej papierovej podobe!

Zuzana Šlepecká, II.B

Extrémne krátky článok o turistickom výcviku

Len pred niekoľkými dňami sme sa my tretiaci vrátili z turistického kurzu. Je to povinný kurz, ktorý čaká každého tretiaka. Strávili sme tak krásny týždeň v Tatrách. Ubytovaní sme boli



v Penzióne pod Lesom.





Už
v autobude bola
veselá atmosféra. Keď
sme dorazili, dobrá
nálada stále
pretrvávala. Aj napriek
tomu, že sme
absolvovali celkom
náročné túry, oplátilo
sa istť. Z kurzu máme
neskutočne veľa
zážitkov, zlepšili sa aj
vzťahy v jednotlivých
triedach a upevnili sa
naše priateľstvá.

Budúci tretiaci, tešte sa na tretí ročník, pretože vás čaká hneď na začiatku roka niekoľko nezabudnuteľných zážitkov.

Nika Puškárová, III.G

Foto - prof. Z.Perdíkova

Značkové oblečenie

Predstava, že sa niekto objaví na ulici nahý, vzbudzuje posmech. Napadne nám, že je to iba ďalší exhibicionista. Človek, ktorý sa rád odhaľuje a vôbec mu neprekáža, ako to vnímajú ostatní. Nikdy však nevieme, čo tým chce skutočne dokázať a možno len to, že nie je dôležité, ako sa obliekame a už vôbec nie to, či sú naše šaty známej značky alebo iba z výpredaja, veď napokon vyzeráme všetci rovnako.

Šaty maskujú telo, ktoré by nikto neodhaľoval, pretože je pre mnohých tabu.

Ľudia obliekajú svoje telá už od nepamäti. Móda prešla mnohými etapami a stále sa zjednodušuje. Tvorcovia, ktorí vytvárajú svetoznáme značky, vždy poukazujú na niečo nové. Značkové oblečenie a jeho správne zladenie sa stalo základom, aby sme vytvorili čo najlepší prvý dojem. Vidieť niekoho takto „žiarivého,“ kde kontrasty farieb do seba navzájom zapadajú, pritiahne nejednen pohľad. Oblečenie často pozdvihne aj naše sebavedomie.

Snaha o čo najlepší dojem nie je u každého na prvom mieste. Niektorí do oblečenia vložia veľa peňazí len preto, aby vyzeral pútavo ako billboard, ktorý robí reklamu známej značke. Niekomu stačia obyčajné tenisky, džínsy, tričko a vyjde na ulicu bez úmyslu vzbudzovať pozornosť.

Záleží iba na našej osobnosti, ako sa oblečieme a čo chceme nosiť.

Čo je vlastne móda? Nákrasy, obrázky s modelami, ktoré sú presne predurčené na sezóny a potom zaniknú. Časom dostane niekto iný nápad a objaví sa nový model – zmení strih, použije nový materiál. Je to kolobeh, ktorý sa stále opakuje. Modely, ktoré prezentujú značkové oblečenie, sú často tvármi dokonalosti. Neprezentujú bežný život a bežných ľudí.



Viac ako polovicu ľudí nezaujíma táto banalita, ktorá je iba akýmsi dočasným trhákom. Svet časopisov, ktorý rýchlo zovšednie a móda sa poberie zase iným smerom, žije len málo ľudí.

Oblečenie vyjadruje to, akí skutočne sme. Dojem, ktorým chceme zapôsobiť navonok. Prezentujeme sa svojím štýlom, ktorý je u každého z nás originálny a ukazuje ostatným, čo sa nám samotným páči.

Postavy ľudí sú rôzne a odlišné. Niekto je vysoký a štíhly, niekto zas malý a oválny. Aj napriek tomu, že je značkové oblečenie pekné a kvalitné, neznamená to, že každému musí ak pristať. Sú ľudia, ktorí na seba navlečú hocičo a

vyzerajú vždy dobre a oblečenie pritom nemajú ani značkové. Na druhej strane sú ľudia, ktorí majú problémy s výberom šiat a nepomôže im ani značka. Netreba odsudzovať ani jednu, ale ani druhú skupinu, lebo svet módy je pestrý a každý si v ňom môže nájsť tú svoju farbu.

Ak by sme do obchodu s oblečením poslali desiatich ľudí, každý z nich by si vybral to, čo považuje za pekné, ale ak by sme tých istých desiatich ľudí obliekli do rovnakých kusov oblečenia, stratila by sa ich identita a osobnosť. Nesmieme zabúdať, že oblečenie nás charakterizuje.

Oblečenie často ovplyvňuje aj naše pocity. Sú dni, počas ktorých sa obliekame podľa nálady. Znázorňujeme to práve farbami oblečenia. Inokedy sme pestrí a primerane tomu aj veselý.

Hovoriť o šatách, v ktorých sa cítime ako v hodvábe, vznešení a krásni, môžeme vtedy, keď sú ušité na mieru a pochádzajú z rúk dobrého návrhára. Oblečenie nám musí nielen pristať, ale musím byť použité pri vhodnej príležitosti. Musí byť taktiež funkčné, originálne... Takto sa obliekať neznamená obliekať sa „značkov“, ale vybrať si z módných trendov to, čo pomôže vyniknúť našej kráse a osobnosti.

A nikdy nezabúdajme na to, že móda je len najnákladnejšou obalovou technikou!

Lenka Lukáčová, III.G

Čas Vianoc

Už od konca októbra výklady v obchodoch ponúkajú vianočné ozdoby a pripravujú nás na Vianoce. S pribúdajúcim časom stále menej odolávame tlaku reklám, akcií, zliav.

Nie je to ozajstné a pravé čaro Vianoc.

Ten naozajstný čas Vianoc je tu! Ťuká na naše srdcia. Žiadne neodolá a všetci sme radi bez rozdielu veku, pohlavia, povolania, zmýšľania. Navzájom si prajeme zdravie, šťastie,



pokoj a stávame sa inými ľuďmi.

Aj naša trieda IV.G nabrala odvahu a 3. decembra 2010 niekoľko dievčat bolo darovať tú najvzácnejšiu tekutinu – krv pre oddelenie klinickej onkológie.

„Najlepším liekom pre človeka je človek, najvyšším stupňom lieku je láska.“

Pri príležitosti sviatku sv. Mikuláša pozdravila naša trieda pacientov a zdravotnícky personál na onkologickom oddelení. Odovzdali sme im malú pozornosť a sladký koláč. Svojimi koledami sme rozcitlivieli srdcia ťažko chorých a skúšaných ľudí, no aj tých, ktorí sa o nich s láskou a trpezlivosťou starajú.

Hreje nás dobrý pocit, že sme ich aspoň trochu potešili, za čo patrí vďaka aj našej pani triednej profesorky Marcinčákovej, ktorá mala veľký podiel na tejto krásnej predvianočnej akcii.

„Šťastní sú, ktorí uverili,
že Vianoce sú o láske,
o odpúšťaní, o radosti na duši
a múdri, ktorí pochopili,
že každý deň môžu byť
Vianoce.“

Jana Durkotová, IV.G



Stužková?

Stužková je slávnosť, ktorú zažije asi každý študent pred maturitnou skúškou. Hlavným cieľom je získať zelenú stužku. Zelená stužka má predstavovať nádej, ktorá má pomôcť prejsť "skúškou dospelosti", teda maturitnou skúškou.

Každý má pri slove stužková iné pocity. Objavuje sa radosť, vzrušenie, obavy, dokonca hnev alebo smútok.

Čo potrebujeme ešte pred stužkovou slávnosťou?

- 1. keďže stužková nie je lacná záležitosť, je dôležité založenie bankového účtu s výhodným úrokom, kde si môžete svoje peniažky priebežne šetriť*
- 2. výber miestnosti, miestnosť si vyberajte podľa jej kapacity a blízkosti parkovacích miest*
S výberom miestnosti netreba otáľať, pretože v roku stužkovej sú zväčša termíny už obsadené, tak to robte v dostatočnom predstihu - aj 2 roky dopredu (budte pripravení aj na to, že bude možno potrebné zaplatiť aj finančnú zálohu)
- dbajte aj na to, aby sa vám termín neprekrýval s termínom inej triedy z vašej školy, ktorá bude mať tiež stužkovú. (To aby ste mohli mať svojich profesorov a vedenie školy na vašej stužkovej slávnosti)
- aby váš triedny/a profesor/ka mal daný termín voľný. Môže sa totiž stať, že syn alebo dcéra vášho/ej triedneho/ej bude mať v ten termín tiež stužkovú slávnosť
- 3. kúpa oznamiek, niektoré firmy robia akcie na objednávky, ak sa urobia pred letnými prázdninami, takže to treba využiť!*

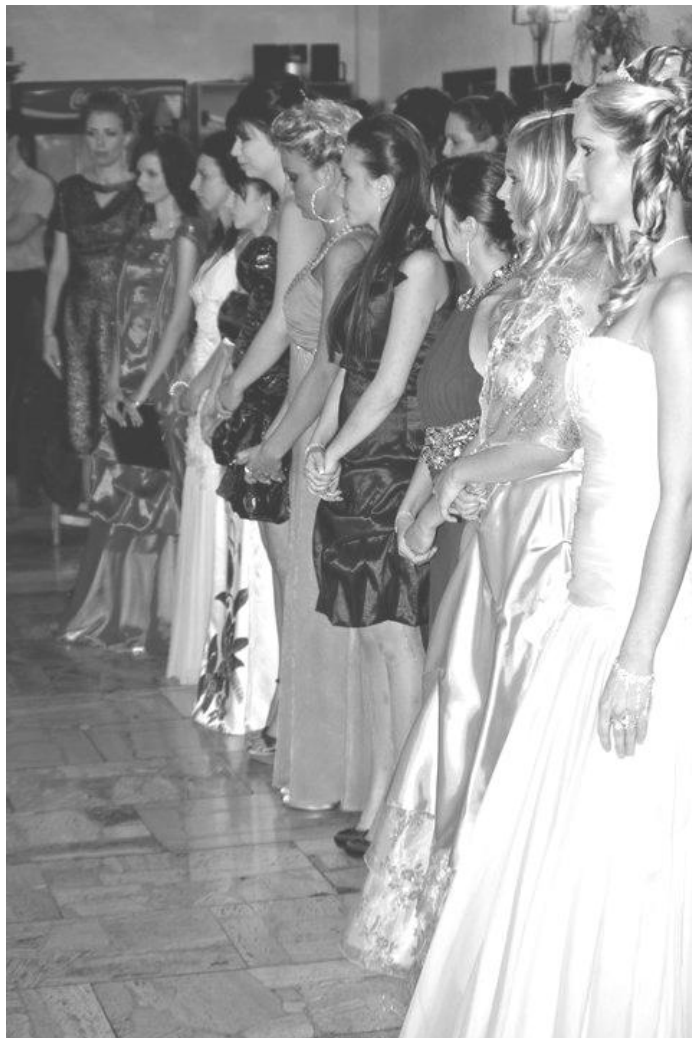
4. *kúpa pohárov a džbánu, na pohároch zvyčajne býva meno (prezývka), školský rok, trieda, názov školy... Je na vás, čo si zvolíte*
5. *výber kameramana*
6. *výber dj-a*
7. *nezabudnite ani na fotografa*
8. *kúpa stužiek a stúh*
9. *výber torty na časť stužky, napr. jedna veľká torta pre všetkých (napr. s fotkou celej triedy) alebo menšie tortičky, ktoré môžu byť osobitne na tanierikoch, alebo tvoriť húsenicu či vláčik.*
10. *kúpa kvetov, väčšinou to bývajú ruže. Radšej ich zakúpte o pár kusov viac, aby sa náhodou nestalo, že niekto bude bez kvietku, potrebujete ešte kytice pre triedneho/nu profesora/ku a riaditeľa/ku.*
11. *pečatanie triednej knihy*

Priebeh stužkovej slávnosti:

1. *organizácia pred stužkovou - pred samotnou stužkovou by ste si mali ujasniť ešte pár organizačných vecí, či už s kameramanom, fotografom, personálom miestnosti, kde sa vaša stužková bude odohrávať, DJ-om a aj vy sami sa pokúste "zorganizovať" (máme na mysli to, aby ste sa vzájomne informovali o postupe programu a pod.)*
2. *výber šiat*
3. *usádzanie rodičov a profesorov*
4. *príhovor*

Prijemnú zábavu na stužkovej slávnosti!

sisi



Milí žiaci,

ešte pred Vianocami ste sa zúčastnili na zaujímavej súťaži. Máme pocit, že súťaž o najkrajšiu vianočnú výzdobu bola úspešná a a aktivizovala vašu nápaditosť a vytvorila vhodnú predvianočnú náladu.

Rozhodovanie o konečnom výsledkubolo veľmi ťažké, a preto nebol zvolený absolútny víťaz, ale viacero víťazov.

Rozhodovali tieto kritériá:

- výzdoba a kreativita
- tematické zvládnutie
- prezentácia triedy

Prvé miesto bolo udelené trom triedam: II.G, III.P a IV.P

Cenou pre víťazov je deň voľna.

Druhé miesto získala II.P, III.B, III.K a IV.G, odmenou pre nich je deň neskúšania.

Tretie miesto obsadili I.G a III.V, ich odmenou bude voľno na posledných dvoch hodinách v ktoromkoľvek dni, ktorý si zvolia.

Odmenení budú aj lajdáci, ktorí sa vianočnou výzdobou nezaťažovali, sú to IV.K, IV.S a IV.V. Tí sa preberú zo zimného spánku pri jarnom upratovaní v okolí školy!



Tabuľka cti

Nehádzte perly sviniam

Mám všetko učenie v zošite - Kopyová, III.V

Vdova je rozvedená žena - Kollarčíková, III.V

Som bezdetná matka - Semanová, II.S

Ja to neprečítam, lebo ja opačne píšem - Borcová, IV.P

Igelitový papier - Baňacká, IV.G

Môj brat sa bozkával s bohom - Jencová, II.S

Skončíme hodinu skôr, aby som stihla solárko - opálená žiačka zo IV.G

Vaša sestra je krajšia ako vy - profesorovi Kičinkovi Mačugová, IV.G

Pán profesor Ježiš - Mlynárová, III.V

Počúvam vás väčšinou furt - Míhálíková, IV.G

Bud'te rád, že na hodine aspoň píšem! Durkotová, IV.G

Čo viete o Jánošíkovi? Upiekli ho! Šoganičová, I.G

Maturita - to je náš problém - Durkotová, IV.G

Vatikán je židovský štát - Majerník, IV.V

Prichytení pri čine

Dominika Záhorská, Dominika Sakal-Šegová, Peter Varjassy, Zuzana Šlepecká,
Lenka Lukáčová, Lucia Jenčuráková

Bol (z)vedený – Marián Kičinko – stresor@post.sk

All rights reserved. This publication may not be reproduced, stored in retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the copyright owner